

prima instanță: I. Vornicescu
instanța de apel: N. Vascan, E. Clim, I. Cotruță

DECIZIE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul	Nicolae Clima,
Judecătorii	Svetlana Novac, Tatiana Vieru
	Ion Corolevschi, Oleg Sternioală,

examinând recursul declarat de întreprinderea individuală „Voloșciuc” și recursul declarat de societatea pe acțiuni „Mif”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Moga Vladimir împotriva societății comerciale „Mif” societate pe acțiuni și întreprinderii individuale „Voloșciuc” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de societatea comercială „Mif” societate pe acțiuni și casată hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 15 august 2012, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă

La 14 martie 2009, Moga Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății comerciale „Mif” societate pe acțiuni și întreprinderii individuale „Voloșciuc” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul Moga Vladimir a invocat că la 7 noiembrie 2007, la oficiul de primire a comenzilor al pârâtei SC „Mif” SA din strada Mitropolit Dosoftei 142 A, municipiul Chișinău, a comandat pentru apartamentul său 3 ferestre și o ușă cu geamuri termopan din lemn de stejar, pentru care a achitat o plată în avans în sumă de 13000 lei, iar la 18 februarie 2008 a mai achitat încă 10527 lei.

Menționează reclamantul că în conformitate cu prevederile contractului de prestare a serviciilor nr. 07/8 din 7 august 2007, ÎI „Voloșciuc” confecționa articole din lemn la comanda SC „Mif” SA, iar ușile și ferestrele comandate au fost confecționate de ÎI „Voloșciuc” la atelierul de pe strada Uzinelor 171/2, municipiul Chișinău, care la 23 februarie 2008 au fost instalate în apartamentul nr. 5 de pe bulevardul Mircea cel Bătrân 18/2, municipiul Chișinău.

Precizează reclamantul că după instalarea articolelor a stabilit că sunt necalitative, cu mai multe deficiențe, printre care dimensiunile ferestrelor și ușii, care nu corespundeau deschizăturilor în zid, produsele confecționate nu se închideau

ermetic, articolele aveau crăpături, în unele locuri era deteriorat lacul de pe suprafața ferestrelor.

De asemenea, a indicat reclamantul că produsele confecționate nu au fost însoțite de o instrucțiune de utilizare, instalare, exploatare și întreținere, certificat de garanție și acte privind informarea consumatorului în limba de stat.

Mai precizează reclamantul că până la adresarea în judecată, le-a adresat pârâților SC „Mif” SA și ÎI „Voloșciuc” pretenții, a solicitat înlocuirea articolelor de tâmplărie cu altele calitative, însă a fost refuzat.

În aceste circumstanțe s-a adresat la instituția specializată în expertize IPSSPMPC, care a examinat litigiul și la 5 noiembrie 2008 a emis 2 decizii prin care pârâții SC „Mif” SA și ÎI „Voloșciuc” au fost obligate să-i înlocuiască gratis produsele confecționate, însă ultimii au refuzat.

Susține reclamantul că anterior s-a adresat cu petiție la Serviciul de Standardizare și Metrologie privitor la confecționarea necalitativă a articolelor de tâmplărie, iar ca rezultat al controlului, pârâtului ÎI „Voloșciuc” i-a fost înmănată prescripția privind înlocuirea gratuită a articolelor.

Se mai precizează că pârâtul ÎI „Voloșciuc” a încheiat cu reclamantul un acord privind reconfecționarea, în termenul de până la 7 mai 2008, a trei articole de tâmplărie conform pașaportului tehnic, însă pârâtul nu și-a onorat obligațiunea.

Consideră reclamantul că prin acțiunile lor, pârâții i-au lezat dreptul la înlocuirea gratuită sau restituirea contravalorii produselor necorespunzătoare, dreptul la informații complete, precise, corecte privind produsele achiziționate, i-au fost lezate interesele economice prevăzute de lege, interesul de a beneficia de produse calitative, interesul de conservare a energiei termice din locuința sa.

În acest context, indică reclamantul că prejudiciul moral constă în starea de frustrare, sentimente de înjosire, indignare, repulsie, dezamăgire și că a fost stresat de atitudinea indiferentă a pârâților față de el ca și consumator, suferințele care durează și în prezent.

Complementar, Moga Vladimir menționează că a solicitat instanței de judecată numirea și efectuarea unei expertize tehnice în construcție de către CEXIN, pentru stabilirea calității și costului produselor de tâmplărie.

Conform raportului de expertiză nr. 598 din 08.09.2011, blocurile de fereastră sunt confecționate incorect, dimensiunile blocurilor sunt mai mici decât golurile de fereastră și de ușă, blocurile de fereastră sunt instalate incorect și sunt strâmbe, ele nu se deschid normal și nu sunt rigide, rosturile de la blocurile de fereastră depășesc toleranțele admise, un lăcrimar este mai scurt, plasa împotriva țăntarilor este ruptă, pervazurile la momentul cercetării nu erau montate, în blocurile de fereastră și de ușă de lemn s-au depistat și încălcări a normativului GOST 23166-88 p.2.2. și 2.7. care se referă la așa defecte ca cele de prelucrare, neregularități, fisuri și altele ce nu corespund normativelor în vigoare și este necesar să fie demontate și schimbate. La confecționarea blocurilor de fereastră și de ușă au fost utilizate materiale calitative de cherestea de stejar, dimensiunile date nu corespund dimensiunilor reale, glafurile au fost împlinite cu un strat foarte gros de spumă poliuretan cu grosime până la 60 mm. Grosimea dată nu trebuie să depășească 30 mm.

Cere Moga Vladimir, încasarea prejudiciului material în sumă de 23527 lei și a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 august 2012, acțiunea reclamantului Moga Vladimir a fost admisă parțial.

S-a dispus încasarea de la SC „Mif” SA în beneficiul lui Moga Vladimir prejudiciul material în mărime de 23527 lei, cheltuieli de judecată și anume servicii poștale 79,49 lei, xeroxare 31,60 lei, dactilografiere 25 lei, plata pentru asistența juridică 2500 lei, plata pentru expertiză 3000 lei, servicii fotografice 162,40 lei, taxa de stat 805,81 lei, iar în total 30131,21 lei,

S-a încasat de la SC „Mif” SA în beneficiul lui Moga Vladimir suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral, diferența neachitată la taxa de stat în sumă de 98 lei.

S-a respins acțiunea lui Moga Vladimir împotriva ÎI „Voloșciuc” și a intervenientului accesoriu Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecție a Consumatorului.

La 11 martie 2013, SC „Mif” SA a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 august 2012 și a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărîrii primei instanțe în partea admiterii cererii de chemare în judecată a lui Moga Vladimir împotriva SC „Mif” SA cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 23527 lei și a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei și pronunțarea unei nou hotărîri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2014, apelul declarat de societatea comercială „Mif” societate pe acțiuni a fost admis.

S-a casat hotărârea judecătorei Râșcani din 15 august 2012, prin care a fost admisă parțial acțiunea lui Moga Vladimir și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care:

S-a admis acțiunea lui Moga Vladimir și s-a încasat, în mod solidar, de la SC „Mif” SA și ÎI „Voloșciuc” în beneficiul lui Moga Vladimir prejudiciul material în mărime de 23527 (douăzeci și trei de mii șapte sute douăzeci și șapte) lei, cheltuielile de judecată și anume, servicii poștale 79 (șaptezeci și nouă) lei și 49 de bani, xeroxare 31 (treizeci și unu) lei și 60 bani, dactilografiere 25 (douăzeci și cinci) lei, plata pentru asistența juridică 2500 (două mii cinci sute) lei, plata pentru expertiză 3000 (trei mii) lei, servicii fotografice 162 (o sută șaiszeci și doi) lei și 40 de bani, taxa de stat 805 (opt sute cinci) lei și 81 de bani, iar în total 30531 (treizeci de mii cinci sute treizeci și unu) lei și 21 de bani;

S-a încasat în mod solidar de la de la SC „Mif” SA și ÎI „Voloșciuc” în beneficiul lui Moga Vladimir prejudiciul moral în sumă de 1000 (una mie) lei;

S-a încasat, în mod solidar, de la SC „Mif” SA și ÎI „Voloșciuc” în beneficiul statului diferența neachitată la taxa de stat în sumă de 98 (nouăzeci și opt) lei.

La 04 aprilie 2014, SC „Mif” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea parțială a deciziei instanței de apel și pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintare împotriva SC „Mif” SA.

În motivarea recursului recurentul SC „Mif” SA a invocat că instanțele de judecată au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material.

În special, se invocă că instanțele de judecată eronat au concluzionat că SC „Mif” SA poartă responsabilitate față de serviciile acordate de către ÎI „Voloșciuc”, deoarece contractul privind prestarea serviciilor a fost încheiat între Moga Vladimir și ÎI „Voloșciuc”, prin urmare, SC „Mif” SA nu poartă nici o răspundere față de calitatea produsului efectuat, prin urmare, nici răspundere solidară nu poate exista.

Sușține recurentul că instanța de judecată, soluționând pricina și admisibilitatea acțiunii, nu a apreciat corect probele, nu a administrat circumstanțele care au importanță la caz, eronat a aplicat Legea privind protecția consumatorului și în consecință greșit a ajuns la concluzia că SC „Mif” SA urmează să răspundă solidar cu ÎI „Voloșciuc” pentru prejudiciul cauzat reclamantului.

Precizează reclamantul că, în virtutea probelor expuse și circumstanțelor cauzei, raportul obligațional cu privire la confecționarea produsului finit este între reclamantul Moga Vladimir și ÎI „Voloșciuc”.

Concluzia respectivă, în opinia recurentului, mai rezultă și din Decizia nr.00027 din 05.11.2008 emisă de Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea pieței, Metrologie și Protecție a Consumatorilor unde direct se indică că ÎI „Voloșciuc” este obligată să remedieze lui Moga Vladimir produsele confecționate, deoarece ultimul nu este mulțumit de calitatea lor (f.d.6), dar și prin răspunsul Serviciului Standardizare și Metrologie din 20.06.2008, potrivit căruia, anume ÎI „Voloșciuc” nu a confecționat calitativ articolele din lemn și a acceptat remedierea conflictului.

Precizează recurentul că SC „Mif” SA nu este producătorul serviciilor legate de confecționarea produsului litigios prestate reclamantului, nu are încheiat nici un contract cu reclamantul Moga Vladimir cu privire la confecționarea articolelor din lemn, precum și nu deține licență pentru o astfel de activitate și nu a recepționat nici un cost pentru confecționarea articolelor din lemn.

În concluzie, consideră recurentul că instanța de apel a aplicat eronat art. 514, 602, 1414 din Codul civil și art. 13 și 15 din Legea cu privire la protecția consumatorului, în același timp nu a aplicat prevederile art. 1398,1425-1427 Cod civil și a art. 1, 8 și 23 din Legea cu privire la protecția consumatorului.

La 30 mai 2014, ÎI „Voloșciuc” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea parțială a deciziei instanței de apel și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintare împotriva recurentului.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, instanța ierarhic inferioară încălcând și aplicând eronat normele de drept material și procedural.

În special, indică recurentul că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a interpretat în mod eronat legea.

Indică recurentul că atât prima instanță, cât și instanța de apel, cu certitudine, au constatat că caracterul raportului juridic din speță este prestarea serviciilor necalitative la confecționarea articolelor de tâmplărie și legea aplicabilă soluționării pricinii fiind Legea privind protecția consumatorului.

Sușține recurentul că nu a încheiat contract cu reclamantul privind confecționarea articolelor menționate, că acest contract a fost încheiat de către SC „Mif” SA, măsurările la fața locului și instalarea au fost efectuate de lucrătorul SC „Mif” SA, sumele au fost recepționate de ultimul.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎI „Voloșciuc” neîntemeiat și care urmează a fi respins, iar recursul declarat de SC

„Mif” SA întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei hotărâri noi, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele dosarului s-a stabilit că Moga Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății comerciale „Mif” societate pe acțiuni și întreprinderii individuale „Voloșciuc” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

Instanțele de judecată au emis hotărârile sus indicate.

Colegiul analizând materialele dosarului în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios ajunge la concluzia că instanțele de judecată eronat au dispus admiterea pretențiilor lui Moga Vladimir față de SA „Mif”, dat fiind faptul că actele cauzei demonstrează contrariul.

Astfel, actele cauzei denotă că la data de 07 noiembrie 2007, Moga Vladimir la oficiul SC „Mif” SA, a încheiat contractul nr. 845 cu ÎI „Voloșciuc”, privind confecționarea a 3 ferestre și o ușă cu geamuri termopan din lemn de stejar (f.d. 32-33), pentru care a achitat o plată în avans în sumă de 13000 lei, sumă achitată tot ÎI „Voloșciuc”.

Instanța de recurs reieșind din conținutul contractului nr. 845 indicat supra, remarcă că Moga Vladimir a încheiat contract cu ÎI „Voloșciuc” și nu cu SC „Mif” SA, precum a concluzionat instanța de apel.

Conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Cu referire la norma de drept citată și în coraport cu conținutul contractului nr. 845 din 07 noiembrie 2007, Colegiul notează că raportul juridic ce are ca obiect confecționarea articolelor din lemn au fost încheiate între ÎI „Voloșciuc” și Moga Vladimir, prin urmare, neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor stipulate în contractul nr. 845 din 07 noiembrie 2007, este responsabilă partea a cărei obligație este imputabilă, în cazul dat ÎI „Voloșciuc”.

În această ordine de idei Colegiul consideră eronată concluzia instanței de apel privind răspunderea solidară, or, părți contractante sunt ÎI „Voloșciuc” și Moga Vladimir, dar nu SC „Mif” SA, care nu este parte a raportului juridic și din care considerente nu poate să poartă răspundere pentru obligațiile pe care nu și le-a asumat.

Instanța de recurs consideră eronată și concluzia instanței de apel cu referire la contractul de prestări servicii încheiate între ÎI „Voloșciuc” și SC „Mif” SA, dat fiind faptul că acesta nu se răsfrânge asupra terților sau altor contracte încheiate între ÎI „Voloșciuc” și alți beneficiari (clienți).

Este neîntemeiată și concluzia instanței de apel privind apariția răspunderii solidare cu referire la faptul că Moga Vladimir a achitat suma de 10527 lei SC „Mif” SA, or, Moga Vladimir a achitat suma de 10527 lei SC „Mif” SA, pentru materia primă livrată către ÎI „Voloșciuc”, iar de neexecutare sau calitatea proastă a lucrării este imputabilă prestatorului de servicii, în speța dată ÎI „Voloșciuc”.

Potrivit raportului de expertiză efectuat în cadrul dosarului civil, s-a stabilit că blocurile de fereastră și de ușă instalate în ap. 5 de pe bd. Mircea cel Bătrîn, 18/2 nu

corespund normativelor în vigoare, ele sunt confecționate necalitativ și incorect, dimensiunile blocurilor sunt mai mici decât golurile de fereastră și de ușă, iar ca răspuns la întrebarea a patra s-a indicat că la confecționarea blocurilor de fereastră și de ușă au fost utilizate materialele calitative de cherestea de stejar.

Cu referire la cele menționate în raportul de expertiză, Colegiul reține că lemnul din care au fost confecționate ferestrele și ușa este calitativ, iar confecționarea a fost incorectă, în astfel de circumstanțe rezultă că SC „Mif” SA a oferit pentru comandă lemn calitativ, iar confecționarea efectuată de ÎI „Voloșciuc” a fost incorectă și necalitativă, din care considerente în speța dată nu poate exista o răspundere solidară, iar în cele din urmă parte contractantă care și-a asumat obligațiile și a executat confecționare necalitativă a ferestrelor și ușii este ÎI „Voloșciuc”.

Recurentului SC „Mif” SA nu i se pot imputa răspundere pentru obligațiile izvorâte dintr-un contract a căruia nu este parte.

Mai mult decât atât, instanța de apel deduce reieșind din acordul încheiat între reclamantul Moga Vladimir și ÎI „Voloșciuc” privind executarea contractului nr. 845 din data de 07.12.2007, că ÎI „Voloșciuc” s-a obligat să remedieze defectele a 3 uși conform prevederilor pașaportului tehnic din data de 07.04.2008, măsurile fiind coordonate, până la data de 07.05.2008, fapt care, reieșind din materialele dosarului, a rămas neîndeplinit (f.d. 107), prin urmare și faptul dat servește ca temei de recunoaștere a obligațiilor

Potrivit art. 572 alin. (1) și alin. (2) Cod Civil, temeiul executării obligației rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 602 alin. (1) Cod Civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă.

Cu referire la normele de drept citate și în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios instanța de recurs ajunge la concluzia că anume ÎI „Voloșciuc” este responsabil pentru neexecutarea obligațiilor contractuale, deoarece anume acest agent economic este producătorul serviciului prestat, și-a asumat obligația de confecționare a produselor din lemn și a garantat calitatea acestora.

Potrivit art. 8 din Legea privind protecția consumatorului, producătorul este obligat să răspundă pentru prejudiciul cauzat de produsul necorespunzător pe toată durata de funcționare sau termenului de valabilitate stabilite, cu condiția respectării de către consumator a regulilor de transport, depozitare, păstrare, utilizare și consum.

Reieșind din cele menționate Colegiul ajunge la concluzia că prestator de serviciu potrivit contractului este ÎI „Voloșciuc”, care potrivit expertizei este responsabil de calitatea produsului, astfel, nu este o răspundere solidară în speța dată, din care considerente este necesar de a casa decizia instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a pretențiilor, doar față de ÎI „Voloșciuc”.

Cu referire la deciziile Inspectoratului Principal de Stat pentru Supravegherea Pieței, Metrologie și Protecție a Consumatorilor nr. 00026 și 00027 din 05.11.2008,

instanța de recurs notează că deciziile respective sunt neexecutabile și nu pot fi luate ca bază la soluția pe speța în cauză dat fiind faptul că într-o decizie s-a obligat SA „Mif” și în alta ÎI „Voloșciuc” să înlocuiască gratuit produsele, prin urmare, executarea se dublează, ceea ce este în contradicție cu legislația Republicii Moldova.

Din materialele dosarului s-a stabilit că Moga Vladimir a solicitat și încasarea prejudiciului moral în mod solidar de la SA „Mif” și ÎI „Voloșciuc” în mărime de 10000 lei.

Potrivit art. 5 lit. c) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003, orice consumator are dreptul la repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător.

Conform art. 15 alin. (4), alin. (5) și alin. (6) din Legea nr. 105 din 13.03.2003, prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum și de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanța judecătorească.

Cu referire la normele de drept citate în coraport cu suferințele morale, starea de stres și frustrare, cauzate cu certitudine lui Moga Vladimir, Colegiul consideră întemeiată concluzia instanței de apel privind încasarea în beneficiul lui Moga Vladimir, a prejudiciului moral în sumă totală de 1000 lei, care constituie o satisfacție echitabilă și rezonabilă în viziunea instanței de recurs, sumă care nu a fost contestată de către reclamant, prin urmare este sumă rezonabilă.

În conformitate cu art. 94 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În coraport cu norma de drept citată instanța de recurs consideră întemeiată concluzia instanței de apel privind încasarea în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul examinării pricinii și anume servicii poștale 79 (șaptezeci și nouă) lei și 49 de bani, xeroxare 31 (treizeci și unu) lei și 60 bani, dactilografiere 25 (douăzeci și cinci) lei, plata pentru asistența juridică 2500 (două mii cinci sute) lei, plata pentru expertiză 3000 (trei mii) lei, servicii fotografice 162 (o sută șaiszeci și doi) lei și 40 de bani, taxa de stat 805 (opt sute cinci) lei și 81 de bani

Cu referire la art. 94 CPC, luând în considerație că pretențiile față de pârîtul SA „Mif” s-e resping, Colegiul consideră necesar de a încasa din contul lui Moga Vladimir în beneficiul pârîtului SA „Mif” cheltuieli de judecată ce constă din 680 lei - taxa de stat (f.d. 213, vol. 1), 409 lei – taxa de stat (f.d. 71-72, vol.2) în sumă totală de 1089 lei.

Având în vedere circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de ÎI „Voloșciuc” este neîntemeiat, iar recursul declarat de SA „Mif” este întemeiat din care considerente urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și pronunță o nouă hotărâre prin care se admite acțiunea înaintată de către Moga Vladimir împotriva întreprinderii individuale „Voloșciuc” cu privire

la încasarea prejudiciului material și moral și se resping pretențiile înaintate față de SA „Mif”.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de întreprinderii individuale „Voloșciuc”.

Se admite recursul declarat de societatea pe acțiuni „Mif”

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Moga Vladimir împotriva societății comerciale „Mif” societate pe acțiuni și întreprinderii individuale „Voloșciuc” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și se emite o hotărâre nouă prin care:

Se admite în parte acțiunea înaintată de Moga Vladimir împotriva întreprinderii individuale „Voloșciuc” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

Se încasează din contul întreprinderii individuale „Voloșciuc” în beneficiul lui Moga Vladimir prejudiciul material în mărime de 23527 (douăzeci și trei de mii cinci sute douăzeci și șapte) lei, cheltuielile de judecată și anume: servicii poștale 79 (șaptezeci și nouă) lei și 49 de bani, xeroxare 31 (treizeci și unu) lei și 60 bani, dactilografiere 25 (douăzeci și cinci) lei, plata pentru asistența juridică 2500 (două mii cinci sute) lei, plata pentru expertiză 3000 (trei mii) lei, servicii fotografice 162 (o sută șaizeci și doi) lei și 40 de bani, taxa de stat 805 (opt sute cinci) lei și 81 de bani, iar în total 30531 (treizeci de mii cinci sute treizeci și unu) lei și 21 de bani;

Se încasează de la de ÎI „Voloșciuc” în beneficiul lui Moga Vladimir prejudiciul moral în sumă de 1000 (una mie) lei;

Se respinge acțiunea înaintată de Moga Vladimir împotriva societății comerciale „Mif” societate pe acțiuni, ca neîntemeiată;

Se încasează de la Moga Vladimir în beneficiul societății comerciale „Mif” societate pe acțiuni suma de 1089 (o mie opt zeci și nouă lei) cu titlu de taxa de stat achitată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Ion Corolevschi

Oleg Sternioală